

## Mina skolar

För nio år sedan, då lekte livet. Det var då vi alla 1b-åringar skulle börja i skolan, första klass.

Alla var spända och förväntansfulla. Att börja i skolan var en stor sak. Från att gå till sexårsgruppen till första klass var ett stort steg.

Första dagen var det upprop. Alla i klassen var så söta och små. Flickorna hade fina klänningar på sig och även pojkarna var fintklädda. Vår nya fröken hette Liselotte, en trevlig fröken.

Efter uppropet sjöng vi och hade det roligt. Man riktigt längtade tills nästa skoldag.

Klassen kände jag redan innan. Eftersom vi hade gått i samma sexårsgrupp.

Skolan som vi började i hette Bursjöskolan. Det är nog den sötaste skola jag vet, lagom stor och bra. Den ligger i ett så fint område

också. Bakom skolan är det en skog, där man hade sina äventyr på rasterna, gjorde kojor osv. Några tiotal meter bort ligger en damm,

Backadammen. Fast ibland fick man inte gå dit. Det kunde vara farligt på vintern när det låg is på den lilla sjön.

På sommaren brukade jag gå dit med min mormor eller mamma för att mata andarna. Det tyckte jag var kul.





Lite längre bort ifrån skolan ligger det två vattentorn. Där var det lite farligt, dit vågade bara de "tuffaste" gå. Jag trodde att det fanns fulle gubbar där, därför vågade inte jag gå dit.

I tre år gick jag i Bursjöskolan, tre underbara år. Vi hade många bra lärare, Liselotte som var allas vår sjungande gosefröken. Med henne hade vi alltid roligt och mysigt.

Det första året arbetade vi inte så mycket.

Vilket både är bra och dåligt. Nuförtiden känns det som att barnen börjar plugga matte vid fem års åldern. Det tycker jag är hemskt, man ska ju vara barn så länge det går. Leta och njuta av sin barndom.

Fasst visst arbetade vi också, läste och skrevde.

Jag har för mig att det var andra året som vi fick en ny lärare. Även detta var en kvinnlig lärare, men vi fick två nya lärare då. En som hette Ulla-Britta och en som hette Charlotta, två härliga människor. De var nog bland de bästa lärare vi någonsin har haft, tycker jag.

I vårt klassrum fanns det två blå soffor.

Jag minns att Ulla-Britta läste Tsatziki för oss på morgonen. Alla satt tätt samlade i sofforna, och lyssnade noga på när hon läste högt.

Det var så skönt, stora och härliga soffor.

Från den boken fick man många skratt.

Kan erkänna att jag längtar mycket tillbaka till den goda gamla tiden. →



Det var bättre förr, så som ens föräldrar och morföräldrar brukar säga.

När man hade gått klart sina tre år på Bursjöskolan, bar det av till Grindsjöskolan. Där jag går nu.

När vi var nere där för att ha slöjd tyckte jag att alla var så stora här. Vi var ju bara små barn och de var jättestora!

Nu är det vi som är jättestora, känns lite konstigt.

Även här fick vi bra lärare. Vår lärare som vi hade i fyran och femman hette Lotta Landgren. En liten sträng dam, men som var en världens bra fröken. Det är hon som har "laxat" upp klassen. Hon lärde oss en massa nya saker. Av henne har man fått bra kunskap!

I mellanstadiet och nu i högstadiet har det varit lite strulligt. Vi har haft en massa olika lärare, bra och dåliga. En hade vi bara i en termin, vilket jag tycker är dåligt.

Annars har det varit bra här. Tiden har gått väldigt snabbt.

Nu går vi i nian, och snart skall klassen selljas åt. Fast kanske inte alla. Jag, Stina och Jeanette har sökt till Odenslunda gymnasiet / samhällsvetenskapliga programmet. Kanske börjar vi i samma klass...

Det skall bli spännande att börja i gymnasiet.

Få chansen att lära känna nya människor.

Få se lite nya ansikten, än dem som man har



sett nästan varenda dag i nio år. Det känns som om att man har tröttnat lite på klassen.

Dagen då vi slutar kommer att bli lite sorgligt. Att skiljas efter så många år, men men så <sup>sakligt</sup> är livet. Synd att man inte har lärt känna alla i klassen som man kanske skulle vilja göra.

- Något ~~så~~ jag ser fram emot är när vi skall ha klassträffar. När vi är omkring trettio år, det skall bli himla kul!

Jag är nöjd med min skoltid, men än är den inte slut!

- En inledning, förmedlar förväntans och pinn i magen.

- Korta meningar, lite felaktig interpunktion, samt stanning.

Mogen tanke om dagens småbarn, liksom vilka som är "stora" ("nu är det vi").

Knyter ihop och blickar framåt.

VG